

[Holger Kristiansen.]

skæring, er Talen om den Nedsækering, der fandt Sted i 1922 ved den nye Militærordning, fuldkommen urigtig. Der gennemfórtes i 1922 en ny Militærordning ikke af særlige finansielle Hensyn, maaske heller ikke af egentlig militære Hensyn, men vistnok mere af politiske Hensyn, Forhold mellem de to Partier, det konservative Folkeparti og Venstre, som den Gang havde Magten. Men det skal jeg nu ikke komme ind paa. Den Ordning, der skete i 1922, skete, da Kronen stod i 71, og naar der i 1927, da Kronen var gaaet i Pari, opstod et forstaaeligt og et almindeligt Krav om, at nu skulde der ske en Tilpasning efter Parikronen paa alle Statens Budgetter, er det dog givet, at hvis man virkelig vilde være reel, maatte man erkende, at en Nedsækering i Overensstemmelse med Parikronen ogsaa burde finde Sted paa de militære Budgetter, netop i Henhold til den nye Ordning, der var sket i 1922. Det blev da ogsaa sagt fra Partiet Venstres Side, i hvert Fald i 1927, at naar man vilde gaa til en almindelig Nedsækering, maatte der ogsaa ske en Nedsækering paa de militære Budgetter. Det, der maatte ske den Gang, var, at man maatte føre Bevillingerne à jour i Forhold til Parikronen, og der vilde ikke derved være sket nogen som helst Forringelse af den Militærordning, som gennemfórtes i 1922.

I. A. Hansen: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller forsøgte ved Hjælp af en løsreven Sætning fra den højtærede Forsvarsminister at finde en Modsetning til noget, der skulde have staaet i „Roskilde Dagblad“, idet han citerede en Udtalelse af den højtærede Forsvarsminister gaaende ud paa, at Forhandlingerne havde tilsigtet at skabe større Tilslutning til Forslaget, altsaa til Afrustningsforslaget. Nu ved jeg naturligvis ikke, med hvilke Forventninger den højtærede Forsvarsminister er gaaet ind i Forhandlingerne; men den højtærede Forsvarsminister er jo ikke nogen naiv Mand, og at han skulde være gaaet ind i disse Forhandlinger med nogen som helst Forhaabning om, at han i Venstre skulde kunne faa Tilslutning til Afrustningsforslaget, det kan jeg ikke mistænke den højtærede Forsvarsminister for, efter de Udtalelser, der er fremsat fra vor Side Gang paa Gang i dette Ting.

Om Formaalet med de Samtaler, der er ført mellem Regeringspartierne og os, er der givet Offentligheden officiel Besked; disse Samtaler har haft til Formaal at prøve Mulighederne af at finde et Grundlag, der

kunde samle de tre Partier, der forhandlede, og derigennem et stort Flertal i Rigsdagen. Dette Forsøg er gjort, det har ført til et negativt Resultat. Dette er meddelt Offentligheden, og det er, hvad det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Krav paa at faa at vide.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen):

Da Afrustningsforslaget blev forelagt i Efteraaret, erklærede jeg, at det ikke var et Ultimatum, men at vi var villige til at gøre Indrømmelser, hvis det derigennem kunde lykkes at faa en bredere Basis for Forslaget. Det er et Forsøg i saa Henseende, der blev gjort, et Forsøg, der ikke førte til noget Resultat. Det er det, der ligger i de Udtalelser, jeg er fremkommet med, baaede ved Lovforslagets Fremsettelse og nu.

Saa kom det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og fortalte, at jeg ikke var nogen stor Historiker. Naturligvis, jeg vil aldrig finde paa at stille mig ved Siden af det ærede Medlem som Historiker, det er givet, at der staaer jeg langt under. Det ærede Medlem gav mig saa et Kursus, for han kunde Historie, kunde jeg forstaa; da jeg ikke havde det rigtige Kendskab, var det bedst, jeg fik et lille Kursus, og det ærede Medlem pegede saa paa Foraaret 1927, hvor det lykkedes at faa et Ændringsforslag vedtaget.

Min Hukommelse kan jo slaa fejl med Hensyn til Tal, men jeg vil mene, at det, der skete, var, at Regeringen kom med et Forslag, gaaende ud paa en væsentlig Nedsækering af de militære Budgetter og ogsaa en meget væsentlig Nedsækering af Vedligeholdelseskontoen. Det konservative Parti naaede ved deres Ændringsforslag, at Nedsættelsen blev noget mindre end af Regeringen foreslaaet. Dernæst forelaa der en Nedsættelse af Nybygningskontoen, som de Konservative sluttede sig til uden Indvending.

Maa jeg spørge, om det er i Overensstemmelse med, hvad det ærede Medlem, da han gav mig sit historiske Kursus, sagde? Skønt man vidste, at Nybygningskontoen var for lav, gik man med til at nedsætte den yderligere uden at stille Ændringsforslag i Finansudvalget til Samraad eller andet. Vedligeholdelseskontoen blev knap nedsat saa meget, som Regeringen havde ønsket, fordi de Konservative anmodede om, at Nedsættelsen blev noget mindre.

Nu kommer jeg til Udgangspunktet. Det ærede Medlem sagde: vi maa ikke lovgive paa § 23 paa Finansloven. Det ærede